

Promocija knjige „Razgovor majke s ubijenim sinom u opkoljenom Sarajevu“ autorice Emire Ibrahimagic

U suradnji s Vijećem kongresa bošnjačkih intelektualaca i Bošnjačkim institutom 16.decembra 2009.godine u prostorijama Bošnjačkog instituta u Sarajevu održali smo promociju knjige „Razgovor majke s ubijenim sinom u opkoljenom Sarajevu“.

Knjigu je izdalo Društvo za ugrožene narode za BiH na bosanskom i engleskom jeziku (dvojezično izdanje).

Promotori knjige su bili: prof.dr. Salih Fočo (profesor na Filozofskom fakultetu u Sarajevu), prof. dr. Enver Kazaz (profesor na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, literarni kritičar), Fadila Memišević, predsjednica Društva za ugrožene narode za BiH i autorica knjige – Emira Ibrahimagić. Knjiga „Razgovor majke s ubijenim sinom u opkoljenom Sarajevu“ predstavlja dnevnik koji je Emira Ibrahimagić vodila poslije tragičnog stradanja njenog devetogodišnjeg sina Samira u septembru 1992.godine. Gotovo svakodnevno Emira piše svom ubijenom sinu i u tome nalazi utjehu i snagu da nastavi sa životom. Iznimno vrijednom ovu knjigu čini detaljni opis životnih okolnosti u opkoljenom Sarajevu.

Izvod iz knjige: Samo mislim na tebe

10.10.1992.

Sve mi je teže bez tebe. Ni sama ne znam da li ću moći ovako nastaviti. Srce hoće da pukne, pa gotovo. Molim Boga da mi pomogne da izdržim. Omer me kritikuje zbog Samre. Možda sam nepravedna prema njoj.

Jako je pusto bez tebe. Mrtvo. Sinoć smo pokušali da malo razbijemo monotoniju pa smo prema uputstvu iz „Oslobodenja“ pravili bričete od papira za loženje. Napravili smo veliku kamaru. U tim trenucima sam zamišljala tebe s kakvim bi ti oduševljenjem to radio.

Inače život je sve teži. Prosto se nema šta jesti izuzev makarona i riže koji su nam toliko dosadili da se bar meni povraća kad pomislim na njih.

Sjećaš se ti si volio gledati u „Oslobođenju“ one karikature na drugoj stranici. Juče je izašla jedna na račun rezolucije UN-a. Nacrtan je mačak kako leži sa ispruženim repom, na koji su privezane sve dosadašnje rezolucije Ujedinjenih nacija. Znaš onu narodnu: „Objesi to mačku o rep.“ Tako rezonuju Milošević i Karadžić.

Da znaš samo, dragi moj sine, kako nas muče. Nemamo struje, ni vode, bez koje je najteže. Hoće da nas umore, pa to ti je... Bog nam daje makar kiše, pa to skupljamo u posude, ali i kišnica je toliko prljava da se može koristiti samo za zahod...

Elvir od tete Behke je i dalje u četničkom logoru (zatvoru). Ona i Jakub su očajni, samo plaču. Tješila sam je riječima: „Tvoj Elvir je živ i možeš mu se nadati da će doći, a da li se ja mogu mom Samiru nadati?“

Sunce moje, ja mislim da ću umrijeti za tobom. Jednostavno meni je život NULA bez tebe. Mislim, mislim, mislim i mislim i samo mislim na tebe.

Četnici sve više napadaju, neprestano nas bombarduju. Donesena je rezolucija da ne smiju koristiti avione, a oni ih i dalje koriste. Danas su bombardovali Gradačac, slobodnu teritoriju Brčkog i Gračanicu. Kakve rezolucije kakve trice... svaki dan ima mnogo žrtava a najviše od granata.

Promocija knjige

